

Sygn. akt II K 885/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 marca 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Piotr Rozbicki

Protokolanci: Emilia Drozd, Sylwia Adamczyk

w obecności Prokuratorów: Iwony Gromadzkiej, Agnieszki Hałasy, Tomasza Mioduszewskiego i Moniki Kazany

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 26 listopada 2014 roku, 16 stycznia 2015 roku, 16 lutego 2015 roku, 23 lutego 2015 roku i 27 marca 2015 roku

sprawy J. M. urodz. (...)

w W.

syna W. i D. z domu K.

oskarżonego o to, że:

1. w okresie do dnia 05 września 2014 roku wbrew przepisom ustawy czynił przygotowania do wprowadzenia do obrotu znacznej ilości środków odurzających w postaci amfetaminy w ten sposób, iż posiadał łącznie 26,15 grama netto środków odurzających oraz wagę elektroniczną, które zostały ujawnione w toku przeszukania samochodu marki T. (...) nr rej (...) przy ul. (...) w W.

tj. o czyn z art. 62 ust. 2 w zb. z art. 57 ust. 2 w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k.

2. w dniu 05 września 2014 r. w W. przy ul. (...) umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym określone w art. 45 ust 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym, w ten sposób, że będąc w stanie pod wpływem środków odurzających w postaci amfetaminy i kokainy prowadził po drodze publicznej samochód osobowy marki T. (...) nr rej (...),

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

I. J. M. w ramach czynu zarzucanego w punkcie 1 aktu oskarżenia uznaje za winnego tego, że w dniu 5 września 2014 roku w W., woj. (...), wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U z 2012r. poz. 124 ze zm.) posiadał znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o wadze 26,15 grama, co stanowi od około 218 do 327 porcji handlowych, tj. popełnienia czynu wyczerpującego znamiona art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii skazuje go na karę 1 (jednego) roku i (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. J. M. w ramach czynu zarzucanego w punkcie 2 aktu oskarżenia uznaje za winnego tego, że w dniu 5 września 2014 roku w W. na ulicy (...), znajdując się pod wpływem amfetaminy, kierował samochodem marki T. (...) o numerze rejestracyjnym (...), tj. popełnienia czynu wyczerpującego znamiona art. 178a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczone w punktach I i II kary pozbawienia wolności łączy i jako karę łączną orzeka karę 1 (jednego) roku i (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 pkt 1 k.k. orzeka w stosunku do oskarżonego środek karny zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat;

V. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej łącznej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie spowodowany zatrzymaniem i tymczasowym aresztowaniem w dniach od 5 września 2014 roku do 26 listopada 2014 roku;

VI. na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzeka przepadek pudełka plastikowego oraz wagi elektronicznej, przechowywanych w Centralnym Magazynie Dowodów Rzeczowych w S.k. O., opisanych w wykazie dowodów rzeczowych (k. 73 akt sprawy) pod poz. 1 i 3;

VII. na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek i zarządza zniszczenie substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości 26,14 grama po badaniach chemicznych, przechowywanej w Centralnym Magazynie Dowodów Rzeczowych w S.k. O., opisanej w wykazie dowodów rzeczowych (k. 73 akt sprawy) pod poz. 1;

VIII. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. zwraca oskarżonemu J. M. dowody rzeczowe w postaci karty SIM sieci P.o nr (...), telefonu komórkowego (...) wraz z kartą SIM oraz telefonu komórkowego (...) wraz z kartą SIM, opisane w wykazie dowodów rzeczowych (k. 73 akt sprawy) pod poz. 2, 4 i 5;

IX. przyznaje ze Skarbu Państwa na rzecz adw. M. N. kwotę 1.033, 20 złotych (jeden tysiąc trzydzieści trzy 20/100 złotych – w tym kwota 193,20 złotych stanowiąca 23% podatku VAT) tytułem nieopłaconych kosztów obrony udzielonej z urzędu;

X. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 300 (trzysta) złotych tytułem opłaty oraz kwotę 1.000 (jeden tysiąc) złotych tytułem częściowego zwrotu poniesionych wydatków, w pozostałej części wydatkami obciąża Skarb Państwa.